BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY L ■ NÚM. 18 | 2 de maig de 2021 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

La vida en l'Esperit: el do de saviesa

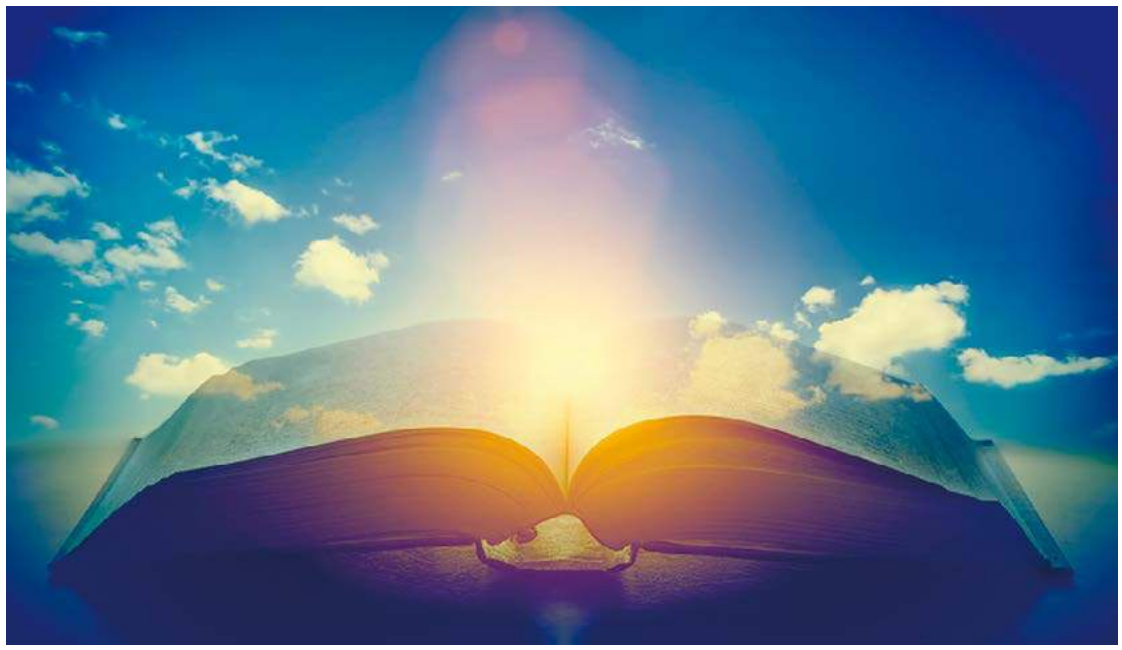

L'Esperit Sant vessa la totalitat dels seus dons en tots els batejats i confirmats. No són per a una minoria d'escollits, ni podem pensar que hi haja cristians que tinguen uns i que manquen d'uns altres. Expressen les disposicions fonamentals que l'Esperit Sant provoca en els creients i que es van manifestant en les decisions que prenen al llarg de la vida, si es deixen guiar per Ell i cuiden la seua vida cristiana en l'escolta de la Paraula de Déu i en l'oració. La Saviesa i els altres dons que guarden relació amb ella, com el de ciència o d'intel·ligència, no han de confondre's amb les qualitats naturals que tenen les persones que destaquen en el món del coneixement o de la ciència. Si fos així, hauríem de concloure que l'Esperit Sant no distribueix la seua gràcia a tots.

En un moment determinat Jesús va pronunciar aquesta oració: «t'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (*Mt* 11,25). No menysprea a les persones que destaquen pels seus coneixements, ni cal veure aquestes paraules com un elogi de la ignorància. Sant Agustí, comentant-les, fa notar que en elles contraposa els «savis i entesos» amb els «senzills». La disposició bàsica i necessària perquè aquests dons fructifiquen en el cor dels creients és la humilitat. La saviesa, que és un do de l'Esperit, la viuen els humils i senzills de cor.

I és que la saviesa cristiana és la saviesa de la Creu. Hi ha una saviesa i una intel·ligència incompatible amb l'Evangeli. És la del món, que es fonamenta sobre l'eficiència, l'èxit, els diners o el poder; és l'actitud d'aquells que afronten la vida pensant que són més que els altres pel que saben, pel que tenen o pel que han aconseguit. Això els porta a la supèrbia i a l'orgull. Encara que siguen admirats i envejats pel món, als ulls de Déu són necis, perquè no edifiquen la seua vida sobre la vertadera roca ferma que és Crist.

La saviesa de l'Esperit consisteix a mirar i jutjar els esdeveniments des de la perspectiva de Déu. Espontàniament, les persones valorem les coses segons els nostres interessos i desitjos, o segons les conseqüències immediates. Són els judicis de valor que brollen instintivament. No obstant això, el creient ha d'intentar mirar les coses a través de Déu, tal com les veu Jesús des de la creu i des de la seua resurrecció. Si vivim en amistat amb Déu, jutgem la realitat amb els seus mateixos ulls i, davant una contrarietat, no ens deixem portar per la reacció espontània que sovint ens porta a perdre la pau. La saviesa de l'Esperit ens permet veure amb naturalitat si aquelles decisions que prenem en la vida són segons la voluntat de Déu o no; si les motivacions són o no conformes amb l'Evangeli; o si els projectes i objectius que ens proposem responen al pla de Déu: que el seu Regne es faça present en el nostre món.

En les visites pastorals he conegut a persones senzilles, moltes d'elles ancianes i malaltes, que m'han evangelitzat. En la seua capacitat de valorar les coses des de la fe he vist el do de la saviesa.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'ascensor

La Resurrecció de Jesús culmina amb la seva Ascensió a la dreta de Déu Pare, tal com professem. És un procés complex que instaura una nova manera de tenir a Jesús ressuscitat. D'una banda, entre nosaltres, per la presència real en l'Eucaristia i per altra banda, en la glòria del Cel, mantenint la seva reialesa.

Per l'Ascensió s'obre un canal de comunicació entre la Terra i el Cel. Ja no són dues realitats separades i aïllades sinó que el Crist exerceix de mitjancer. Manté relligats aquests dos mons que podrien semblar incompatibles. En Ell hi ha la unió humana i divina que fa possible aquesta anomalia de la Creació, dues naturaleses en una sola persona.

Aquesta veritat de fe pot semblar difícil d'entendre. Però en una explicació que vaig fer als nens i nenes de catequesi, un embolic lingüístic accidental ens ho va aclarir tot. Vaig informar als infants que celebràvem la Festa de l'Ascensió. I un dels nens, el més trapella i entremaliat, va confondre la paraula i va exclamar: «Ah, sí, la Festa de l'Ascensor!»

Més enllà de l'acudit, de seguida em va servir per entendre, jo mateix i així també explicar-ho, com arriba Jesús a l'Eucaristia. Amb el permís dels teòlegs, se'm pot permetre explicar que l'Eucaristia ens fa baixar aquell Jesús Ressuscitat que ascendeix al Cel. Així, cada vegada que tenim l'altar preparat amb el pa i el vi, és com prémer el botó i fer baixar l'ascensor damunt l'altar. Jesús hi arriba prest.

En l'Eucaristia, l'ascensor arriba al nostre replà, hi baixa Jesucrist i un cop se'ns dona torna a pujar amb el nostre oferiment. Tot allò que en l'ofertori hem posat damunt l'altar, que és molt més que el pa i el vi. Que és tot el que portem en el nostre cor i que li confiem a Jesús perquè s'ho endugui i ens ho faci arribar a la Casa del Cel, i ens ho guardi fins que hi arribem nosaltres. Que també hi pugem en el mateix ascensor. Amén.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRAS DE VIDA

La vida en el Espíritu: el don de sabiduría

El Espíritu Santo derrama la totalidad de sus dones en todos los bautizados y confirmados. No son para una minoría de elegidos, ni podemos pensar que haya cristianos que tengan unos y que carezcan de otros. Expresan las disposiciones fundamentales que el Espíritu Santo provoca en los creyentes y que se van manifestando en las decisiones que toman a lo largo de la vida, si se dejan guiar por Él y cuidan su vida cristiana en la escucha de la Palabra de Dios y en la oración. La Sabiduría y los otros dones que guardan relación con ella, como el de ciencia o de inteligencia, no deben confundirse con las cualidades naturales que tienen las personas que destacan en el mundo del conocimiento o de la ciencia. Si fuera así, deberíamos concluir que el Espíritu Santo no distribuye su gracia a todos.

En un momento determinado Jesús pronunció esta oración: «Te doy gracias, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños» (*Mt* 11,25). No desprecia a las personas que destacan por sus conocimientos, ni hay que ver estas palabras como un elogio de la ignorancia. San Agustín, comentándolas, hace notar que en ellas contrapone a los «sabios y entendidos» con los «pequeños». La disposición básica y necesaria para que estos dones fructifiquen en el corazón de los creyentes es la humildad. La sabiduría, que es un don del Espíritu, la viven los humildes y sencillos de corazón.

I es que la sabiduría cristiana es la sabiduría de la Cruz. Hay una sabiduría y una inteligencia incompatible con el Evangelio. Es la del mundo, que se fundamenta sobre la eficiencia, el éxito, el dinero o el poder; es la actitud de aquellos que afrontan la vida pensando que son más que los otros por lo que saben, por lo que tienen o por lo que han conseguido. Esto los lleva a la soberbia y al orgullo. Aunque sean admirados y envidiados por el mundo, a los ojos de Dios son necios, porque no edifican su vida sobre la verdadera roca firme que es Cristo.

La sabiduría del Espíritu consiste en mirar y juzgar los acontecimientos desde la perspectiva de Dios. Espontáneamente, las personas valoramos las cosas según nuestros intereses y deseos, o según las consecuencias inmediatas. Son los juicios de valor que brotan instintivamente. Sin embargo, el creyente debe intentar mirar las cosas a través de Dios, tal como las ve Jesús desde la cruz y desde su resurrección. Si vivimos en amistad con Dios, juzgamos la realidad con sus mismos ojos y, ante una contrariedad, no nos dejamos llevar por la reacción espontánea que frecuentemente nos lleva a perder la paz. La sabiduría del Espíritu nos permite ver con naturalidad si aquellas decisiones que tomamos en la vida son según la voluntad de Dios o no; si las motivaciones son o no conformes con el Evangelio; o si los proyectos y objetivos que nos proponemos responden al plan de Dios: que su Reino se haga presente en nuestro mundo.

En las visitas pastorales he conocido a personas sencillas, muchas de ellas ancianas y enfermas, que me han evangelizado. En su capacidad de valorar las cosas desde la fe he visto el don de la sabiduría.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

La Diputació de Castelló i el Bisbat de Tortosa avancen en la recuperació del patrimoni eclesiàstic del nord provincial

La Diputació de Castelló i el Bisbat de Tortosa afiançaran aquest 2021 la seua col·laboració en matèria de preservació i recuperació del patrimoni eclesiàstic en els dos arxiprestats de la diòcesi al nord de la província. Aquest és el compromís que han adoptat el president de la corporació i el bisbe tortosí.

Es destinaran 137.000 euros a retornar el llustre a les esglésies del Boixar, Forcall, Càlig i Vinaròs, on es tractarà de donar una solució al problema de deteriorament de les pintures exteriors.

La segona de les col·laboracions es plasmarà en la reedició del conveni anual pel qual la Diputació destina 60.000 euros a la contractació de personal restaurador per a la recuperació de peces d'alt valor patrimonial de les parròquies adscrites a la Diòcesi de Tortosa.

Abans de la trobada, el bisbe ha visitat les installacions del departament de Restauració a Penyeta Roja, on ha pogut comprovar els avanços en la restauració de diferents peces d'orfebreria provinents de diverses esglésies del nord.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui no hi ha temps per a la indiferència. O som germans, o es ve tot a baix. La fraternitat és la nova frontera de la humanitat sobre la qual hem de construir, és el desafiament del nostre segle» (4 de febrer).

@Pontifex: «Hi ha un reconeixement bàsic, essencial per a caminar cap a l'amistat social i la fraternitat universal: percebre quant val un ésser humà, quant val una persona, sempre i en qualsevol circumstància» (5 de febrer).

@Pontifex: «En l'esperit de la fraternitat humana, convido a tots a no oblidar les poblacions més vulnerables, posant especial atenció en les malalties tropicals desateses, que afecten les persones més pobres. Promoguem les cures necessàries perquè ningú es quedi enrere» (6 de febrer).

@Pontifex: «Deixem-nos sanar per Jesús —sempre ho necessitem, tots— per a poder ser al seu torn testimonis de la tendresa guaridora de Déu» (7 de febrer).

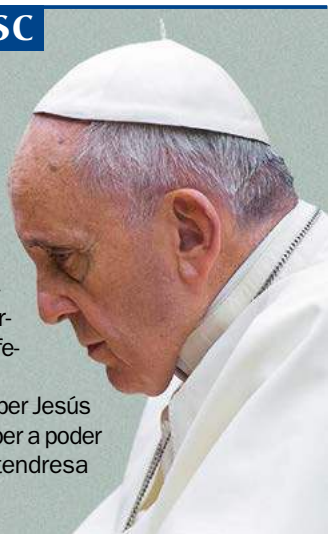

49è aniversari de la mort de Mons. Manuel Moll i Salord, bisbe de la diòcesi de Tortosa

El dia 23 de març ens vam aplegar a la catedral per commemorar el 49è aniversari del traspàs a la Casa del Pare de Mons. Manuel Moll i Salord, l'últim bisbe de la diòcesi de Tortosa que va morir com a bisbe emèrit. Presidí la celebració el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, i van concelebrar alguns membres del Capítol Catedral. Vam donar gràcies al Senyor pel ministeri episcopal del bisbe Moll al servei de la nostra diòcesi.

El Sr. Bisbe en l'homilia ens digué: «... Jesucrist va viure la seua missió com una donació total de la seua vida. Així hem de viure els pastors la nostra vida. Gràcies als pastors que han servit la nostra Església diocesana s'ha mantingut la fe. Avui recordem el bisbe Manuel Moll i Salord. Va ser testimoni d'una vida entregada a l'Evangeli. Quan va venir, la diòcesi estava pràcticament desfeta i va reconstruir-la, tan espiritualment com materialment. Que el qui va presidir tantes vegades l'Eucaristia en aquesta catedral, pugue gaudir del Regne de Déu.»

En acabar l'Eucaristia, els celebrants van desplaçar-se a la seua tomba. Allí va tenir lloc la pregària final: «Doneu-li Senyor el repòs etern i brille per a ell la llum perpètua. Descanse en pau. Amén.»

Preguem avui al Senyor per Mons. Manuel Moll i Salord, per a què contempli la glòria del Senyor i estigui eternament amb Ell.

Maria Joana Querol Beltrán

Missa en commemoració de la baixada de la Mare de Déu de la Cinta

El dia 24 de març se celebrà a la Catedral una Eucaristia per commemorar la baixada de la Mare de Déu de la Cinta a la ciutat de Tortosa. Tots els anys se celebrava a la seua capella a les 12 de la nit, però a causa de la pandèmia, aquest any se celebrà a les 19.45 h a l'altar major, a fi de tenir cura en complir l'aforament. Presidí l'Eucaristia el Sr. Bisbe, i van concelebrar membres del Capítol Catedral. Van participar de la celebració la Sra. Alcaldessa i regidors, la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta i Cort d'Honor i tortosins i tortosines, tots amb el desig d'expressar l'amor a la nostra patrona. La part musical va ser a càrrec de Mn. Víctor Cardona a l'orgue, i Joan Redó dirigint els cants.

S'inicià la celebració amb l'himne de la Mare de Déu de la Cinta i, a continuació, vam escoltar una gravació amb veu en off de la periodista Silvia Tejedor, relatant la baixada de la Mare de Déu a la nostra ciutat, la nit del 24 al 25 de març de l'any 1178, lliurant el seu cíngol als tortosins.

El Sr. Bisbe, en l'homilia va explicar que «commemorem un fet que uneix la història de la ciutat amb l'eternitat a la que tots hi estem cridats. Avui celebrem la festa de l'Encarnació, per això la devoció a la Mare de Déu de la Cinta està lligada a tenir la vida com un tresor, des de la concepció fins al final de la nostra existència. La vida és el tresor més gran que rep tota persona que és cridada a l'existència. Demanem a la Mare del Senyor que la llum que va il·luminar la catedral aquella nit sigue una llum que il·lumine la nostra fe i esperança».

Després de la benedicció final, vam enlairar les nostres veus emocionades amb l'himne de la Mare de Déu de la Cinta i el bisbe Enrique sostingué entre les mans elevades, la relíquia de la Mare de Déu durant una bona estona per tal que els fidels poguéssim venerar-la a distància. Sempre passàvem individualment a venerar-la, però aquest any no ha pogut ser.

Que Maria ens ajude a avivar cada dia més la nostra fe i demanem-li que protegeixi la nostra ciutat i la nostra diòcesi, i que aquest amor que sentim per la Mare de Déu no acabe en Ella, sinó que cada dia sigue més gran el nostre amor vers el seu Fill.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

- **Dissabte 8,** Deltebre, a la parròquia de l'Assumpció de Maria, a les 18.30 h, confirmacions.
- **Diumenge 9,** Vinaròs, a la parròquia Santa Maria Magdalena, a les 11.30 h, confirmacions del 3r grup. / A les 13 h, confirmacions del 4t grup.

* *Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.*

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; troballament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.

4. ☐ **Dimarts** [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla (el Pelé).

5. ☐ **Dimecres** [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. *Lleida:* ■ Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i mr.; sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. ☐ **Dijous** [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; sant Francesc Laval, bisbe de Quebec.

7. ☐ **Divendres** [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. ☐ **Dissabte** [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. *Tortosa* (territori de la Comunitat Valenciana): Mare de Déu dels Desemparats; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. ☐ **Diumenge vinent,** VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 10,25-26.34-35.44-48 / Sl 97 / 1Jo 4,7-10 (o bé: del dg VII: 1Jo 4,11-16) / Jo 15, 9-17 (o bé, del dg VII: Jo 17,11b-19)]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.

Diumenge V de Pasqua (B)

Lectura dels Fets dels Apòstols
(Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.* O bé: *Al·leluia.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dona, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

Lectura de la primera carta de sant Joan
(1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan
(Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo soc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles
(Hch 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera discípulo. Entonces Bernabé, tomándolo consigo, lo presentó a los apóstoles y él les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había actuado valientemente en el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía con libertad en Jerusalén, actuando valientemente en el nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los helenistas, que se propusieron matarlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso. La Iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaría. Se iba construyendo y progresaba en el temor del Señor, y se multiplicaba con el consuelo del Espíritu Santo.

Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.* O bien: *Aleluya.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan
(1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él, en caso de que nos condene nuestro corazón, pues Dios es mayor que nuestro corazón y lo conoce todo. Queridos, si el corazón no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Cuando pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada. Y este es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

Lectura del santo Evangelio según san Juan
(Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento que no da fruto en mí lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por la palabra que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ese da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos».

COMENTARI

«Sense mi, no podeu fer res»

Segur que tots desitgem donar fruits de vida cristiana però podem pensar que som nosaltres els qui doneu bon fruit i no som prou conscients que només podem ser fecunds si estem units a Crist. Ho diu clarament l'evangeli: *Vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res*. És molt important que tinguem consciència que el fruit el dona sempre Crist a través nostre. Evidentment això no ha de fer minvar el nostre esforç i la nostra entrega però conscients que com més units estiguem al cep més fruit donarem. Units a través d'escoltar i posar en pràctica la seva paraula, a través dels sagraments, del nostre amor i de la pregària. Però això no estalvia dolors i sofriments, moments de dubtes i tristors. De fet, el mateix Jesús ens diu: *La sarment que dona fruit, el Pare l'esporga i la neteja perquè encara en doni més*. Cal que el Senyor ens purifiqui del nostre orgull, del nostre egoisme, de creure'ns els protagonistes de la salvació.

Pau també ha patit aquesta esporga. Convertit, no és acceptat per la comunitat de Jerusalem perquè *ells no creien que s'hagués convertit i tots el defugien*. Això havia de ser un sofriment profund per a Pau. Va caldre que hi hagués un persona bona com *Bernabé* perquè l'introduís entre els creients. I llavors, purificat ja per dolor, *predicava amb valentia el nom del Senyor.* I com a resultat: *L'Església vivia en pau, creixia, s'anava edificant i vivia constantment a la presència del Senyor, enfortida per l'Esperit Sant.*

Joan ens diu a la segona lectura com estar units a Crist: *El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. Un amor que no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat.* Creient en Crist, estimant com Crist, acollint els germans (com Bernabé) serem sarments units al cep i donarem molt de fruit perquè *la glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit*.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.